

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515205054
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515205054.1

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v právnej veci navrhovateľa F. H., nar. X. X. XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX Y., právne zast. Mgr. Drahoslavom Potočekom, advokátom, AK so sídlom Čajakova 5, 040 01 Košice, proti odporcom 1./ S. Y., bytom V. I. J. K. XX, XXX XX P., právne zast. Mgr. Tomášom Kreibikom, advokátom, AK so sídlom Opálová 18, 040 11 Košice, 2./ Obec Ruská Voľa nad Popradom, 065 42 Ruská Voľa nad Popradom 2, IČO: 00 330 159, právne zast. Mgr. Tomášom Kreibikom, advokátom, AK so sídlom Opálová 18, 040 11 Košice o určenie povinnosti oplotiť pozemok takto

rozhodol:

Súd konanie **zastavuje**.

Žalobca je **povinný** zaplatiť žalovanému v 1. rade trovy konania, predstavujúce trovy právneho zastúpenia, vo výške 102,82 eur na účet pr. zástupcu žalovaného Mgr. Tomáša Kreibika, advokáta, AK so sídlom Opálová 18, Košice v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalobca a žalovaný v 2. rade nemá právo na náhradu trov konania.

Súd **vracia** žalobkyni F. H., nar. X. X. XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX Y., súdny poplatok vo výške 92,80 eur a **ukladá** prevádzkovateľovi systému - Slovenskej pošte, a. s. - prevádzkovateľ systému so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, aby uvedenú sumu vrátil navrhovateľovi najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 7.8.2014 a doplnenou dňa 3.11.2014 sa žalobkyňa domáhala:

1/ určenia, že hranica medzi pozemkami parcela č. XX/X registra E vo výmere 692 m² orná pôda na LV XXX v k. ú. V. I. J. K. vo vlastníctve žalobkyne a medzi pozemkom parcela KNC č. X - o výmere 1 662 m² ostatné plochy na LV XXX v k. ú. V. I. J. K. vo vlastníctve žalovaného v 2. rade je vytyčená styčnými kolíkmi podľa geometrického zamerania na mieste a potom v zmysle katastrálnej mapy na parcele č. X a katastrálnej mapy určeného operátu na parcelu č. XX/X registra E podľa znaleckého dokazovania vykonaného na mieste samom za účasti znalca a účastníkov konania,

2/ uloženia povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady oplotiť pozemok obecného cintorína vhodným oplotením v časti, ktorá tvorí hranicu medzi pozemkom obecného cintorína parcela reg. C č. X o výmere 1 662 m² ostatné plochy na LV XXX k. ú. V. I. J. K. a pozemkom parcela reg. E č. XX/X o výmere 692,2 m² orná pôda na LV XXX k. ú. V. I., aby sa zabránilo voľnému prechodu osôb, zvierat a zvery a najmä, aby sa tým zabránilo hrozbe možného omylu vykopania hrobu, pochovania nebožtíka a postavenia náhrobného pomníka na pozemku žalobkyne.

Konanie sa viedlo na OS Stará Ľubovňa pod sp. zn. 5C 224/2014.

Žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že zo strany žalovaného v 1. rade ako fyzickej osoby a tiež ako starostu Obce V. I. došlo k neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva žalobkyne takým spôsobom,

že odstránil staré hrdzavé oplotenie medzi obecným cintorínom a pozemkom žalobkyne o dĺžke 64 m a z hranice susediacich pozemkov odstránil kríky a mohutnejšie kroviny aj s koreňmi, ktoré tvorili prirodzenú hranicu pozemkov. Pôvodnú hranicu posunul o cca 1,7 až 2 metre v dĺžke celého pozemku asi 64 m tak, že osadil nové betónové stĺpy a nové kovové pletivo, čím znehodnotil celý pozemok žalobkyne. Žalovaný na ústne a písomné výzvy žalobkyne, aby dal hranice pozemkov do pôvodného stavu, nereagoval. Dňa 21.3.2014 mu žalobkyňa doručila predžalobnú výzvu, na ktorú žalovaný, reagoval tak, že čiastočne odstránil kovové pletivo aj s betónovými stĺpkami z posunutej hranice na pozemku žalobkyne. Žalovaný však oplotenie na hranici medzi obecným cintorínom a pozemkom žalobkyne napriek písomnej výzve neosadil, čím vznikol stav ohrozujúci vlastnícke právo žalobkyne, keďže v súčasnosti nie je viditeľná ani pôvodná, prirodzená hranica kríkov a mohutnejších krovín, ani staré kovové pletivo. Susediacim pozemkom žalobkyne je cintorín, pričom viditeľná hranica chránila tento pozemok pred voľným prechodom osôb, zvierat alebo pred vážnou hrozbou možného omylu vykopania hrobu, pochovania nebožtíka a postavenia náhrobného pomníka na nechránenom pozemku žalobkyne a táto hranica bola protiprávne odstránená, je preto nevyhnutné, aby bola vyznačená viditeľná hranica, ktorá uchráni pozemok žalobkyne pred jeho ohrozením alebo pred vážnym znehodnotením.

Právny zástupca žalovaných v I. a 2. rade podaním, doručeným súdu dňa 4.5.2015m so žalobou nesúhlasil, navrhol, aby ju súd celkom zamietol. Uviedol, že v roku 2013 po zameraní pozemku geodetom bolo zistené, že došlo k oploteniu pozemku zasahujúceho do pozemku žalobkyne v rozsahu 1 - 1,7 m a žalovaný v 2. rade navrhol žalobkyne ako riešenie odkúpenie časti pozemku žalobkyne, ktorú neúmyselne oplotil a zároveň sa žalobkyne ospravedlnil. Žalobkyňa odmietla odpredaj časti pozemku a chcela odpredať celý pozemok, na čo však žalovaný v 2. rade nemal finančné prostriedky. Následne žalovaný v 2. rade odstránil protiprávny stav tým, že kovové pletivo s betónovými stĺpkami z pozemku žalobkyne odstránil a presunul na pozemok obecného cintorínu. Poukázal na to, že zo zákona vyplýva oprávnenie, ale nie povinnosť vlastníkovi pozemku svoj pozemok oplotiť a súd môže rozhodnúť, že vlastníkom pozemku je povinný pozemok oplotiť po zistení stanoviska stavebného úradu vtedy, keď existuje vážne ohrozenie vzniku škody (§ 417 ods. 2 OZ), čo žalobkyňa v žalobe nepreukázala. Uviedol, že pasívne legitimovaný na určenie povinnosti oplotiť pozemok, môže byť len vlastníkom pozemku v zmysle § 127 ods. 2 OZ. Žalovaný v 2. rade ešte pred podaním žaloby na súd nepresne osadil plot a ešte pred podaním žaloby uvedený plot z pozemku žalobkyne odstránil a presunul na pozemok obecného cintorínu. Žalovaný nevykonáva žiadnu hrozbu, týkajúcu sa ohrozenia postavenia náhrobného kameňa, pochovania nebožtíka a pod. Tiež uviedol, že pokiaľ ide o určenie hranice pozemku a ochranu vlastníckeho práva, je vylúčené, aby sa vlastníkovi pozemku obecného cintorína ukladala povinnosť vytyčovať hranice pozemku. Určenie hranice je určovacou žalobou, ale medzi účastníkmi konania nie je sporná hranica pozemku a nárok s tým spojený spočívajúci vo vytyčení hranice pozemku sa nemôže uplatňovať podľa § 80 písm. c/ O.s.p., preto žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby o vytyčenie hranice pozemku. Žalovaný v 2. rade nebráni žalobkyne oplotiť pozemok na hranici s pozemkom cintorína.

Žalobkyňa podaním, doručeným súdu dňa 5.6.2015, vzala návrh späť voči žalovanému v 2. rade v celom rozsahu a voči žalovanému v 1. rade vzala návrh späť v prvom výroku, týkajúcom sa určenia hranice medzi pozemkami uvedenými vyššie z dôvodu, že pre určovaciu žalobu je potrebné preukázať naliehavý právny záujem, pričom hranica medzi pozemkami v čase späťvzatia návrhu nebola sporná, aj keď zo strany žalovaného v 2. rade došlo k vážnym pochybeniam kvôli chybnému určeniu hranice a osadeniu plota.

OS v Starej Ľubovni uznesením č. k. 5C/224/2014-56 zo dňa 15.10.2015 zastavil konanie v I. výroku petitu žaloby a v prevyšujúcej časti súd vylúčil vec na samostatné konanie, kde bude rozhodnuté o trovách celého konania. Vylúčená vec sa vedie pod sp. zn. 5C/104/2015.

Podaním, doručeným súdu dňa 1.12.2015, žalobkyňa zobrala návrh späť celkom z dôvodu vykonania nápravy zo strany žalovaného v 2. rade ešte pred pojednávaním a rozhodnutím súdu. Náprava bola uskutočnená na vlastné náklady žalovaného v 2. rade vhodným oplotením hranice pozemku obecného cintorína od susediaceho pozemku žalobkyne. Trovy konania si uplatnila voči žalovanému v 2. Rade podľa § 147 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia a s prihliadnutím na to, že k späťvzatiu návrhu v II. výroku petitu žaloby došlo skôr, než sa začalo pojednávanie a v takomto prípade nie je potrebný súhlas žalovaného so späťvzatím návrhu, resp. jeho nesúhlas by bol neúčinný, súd konanie celkom zastavil.

O trovách konania žalobcu a žalovaného v 1. rade súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Žalobca zaviniť zastavenie konania voči žalovanému v 1. rade, keďže podaním doručeným súdu dňa 5.6.2015, zobral návrh späť celkom voči žalovanému v 1. rade z dôvodu, že žalovaný v 1. rade v tomto konaní nie je pasívne legitimovaný. Na základe uvedeného žalobca je povinný uhradiť trovy konania žalovanému v 1. rade. Súd preto priznal žalovanému v 1. rade trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, vo výške 102,85 eur podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 2 úkony právnej služby v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ - 1/13 výpočtového základu 86,04 eur a podľa § 13 ods. 2 50 % z tejto sumy pri zastupovaní 2 osôb, t.j. 43,02 eur a 2x režijný paušál 8,39 eur, a to za úkony: 1/ príprava a prevzatie zastúpenia - 21.4.2015, 2/ vyjadrenie k žalobe dňa 21.4.2015. Súd nepriznal žalovanému trovy právneho zastúpenia - za úkony - 1/rokovanie s klientmi zo dňa 13.10.2015, keďže zo záznamu predloženého pr. zástupcom žalovaného vyplýva, že predmetom rokovania s klientmi malo byť prerokovanie skutkových okolností vyjadrenia žalobkyne zo dňa 5.6.2015, následky späťvzatia zastavenia konania a oprávnenia žalovaných. Zo spisu však vyplýva, že vyjadrenie žalobkyne a späťvzatie návrhu v I. výroku návrhu zo dňa 5.6. 2015 nebolo doručené pr. zástupcovi žalovaných pred 13.10.2015, ale mu bolo spolu s uznesením o zastavení konania doručené až dňa 19.10.2015, resp. až dňa 11.12.2015, teda predložený záznam o rokovaní s klientmi, t.j. aj so žalovaným v 1. rade (čl.60) je nedôveryhodný, preto súd žalovanému v 1. rade nepriznal náhradu trov konania za tento úkon - rokovanie s klientmi dňa 13.10.2015. Tiež súd nepriznal náhradu trov konania žalovanému v 1. rade za úkon - vyjadrenie žalovaného v 1. rade zo dňa 18.12.2015 k vyjadreniu žalobkyne, keďže súd nežiadal pr. zástupcu žalovaného, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalobkyne, ale ho vyzval, aby oznámil, či si uplatňuje trovy konania a v akej výške a aby sa vyjadril k trovám konania uplatneným žalobkyňou. Súd zdôrazňuje, že k späťvzatiu návrhu došlo ešte pred začatím pojednávania, teda nebol potrebný súhlas žalovaného so späťvzatím návrhu v zmysle § 96 O.s.p. Za vyčíslenie trov konania nie je možné žalovanému priznať náhradu trov konania za úkon právnej služby v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z.

O trovách konania žalobcu a žalobcu a žalovaného v 2. rade súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, keď konanie bolo zastavené.

Žalobkyňa si uplatnila trovy konania, a to trovy právneho zastúpenia v zmysle § 147 ods. 1 O.s.p., z dôvodu zavineného konania zo strany žalovaného, ktorý napriek viacerým výzvam žalobkyne (ústnym aj písomným) nemienil odstrániť ním zapríčinený protiprávny stav, kedy si vedome (keďže má informácie aj kompetencie stavebného úradu), svojvoľne, protiprávne rozšíril pozemok obecného cintorína tým, že odstránil pozostatky starého oplotenia, kríky aj mohutnejšie kroviny, ktoré tvorili prirodzenú hranicu medzi obecným cintorínom a súkromným pozemkom žalobkyne. Pôvodnú hranicu posunul o cca 1,7 až 2 metre v dĺžke celého pozemku asi 64 m tak, že osadil nové betónové stĺpy a nové kovové pletivo, čím si protiprávne prisvojil časť pozemku žalobkyne.

Žalovaný v 2. rade si uplatnil trovy konania voči žalobcovi z dôvodu, že žalobkyňa nemá aktívnu legitímáciu na podanie žaloby na určenie povinnosti žalovaným, aby určili hranice geodetickým zameraním a tiež v dôsledku toho, že hranica medzi pozemkom žalovaného v 2. rade a pozemkom žalobkyne nebola sporná, preto zobrala návrh späť v I. výroku žaloby. Pokiaľ ide o druhý výrok - uloženie povinnosti žalovaným oplotiť pozemok, poukázal na to, že žaloba v tejto časti by bola nedôvodná, pretože uložiť povinnosť oplotiť pozemok súdom je možné len vtedy, ak oplotenie poskytne ochranu

proti nedovoleným zásahom, t.j. zásahom, ktorým by žalovaný nad mieru primeranú pomerom obťažoval žalobkyňu ako vlastníčku susediaceho pozemku alebo by vážne ohrozoval výkon jej práv a to nie je možné dosiahnuť inak ako oplotením. Žalovaný v 2. rade však nevykonával žiadnu činnosť, ktorá zakladala uvedenú hrozbu. V druhom výroku zobrala žalobkyňa tiež návrh späť a žiadala v tejto časti konanie zastaviť. Trovy konania si žalovaný v 2. rade uplatnil v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p., t.j. z dôvodu, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania.

Z písomných dôkazov predložených do spisu vyplýva, že ešte pred začatím konania dňa 19.3.2014 pr. zástupca žalobcu doručil žalovanému v 2. rade predžalobnú výzvu na ochranu vlastníckeho práva - na odstránenie protiprávneho stavu (čl. 11) - buď geometrickým zameraním a navrátením nehnuteľnosti do pôvodného stavu alebo odkúpením celej poškodenej nehnuteľnosti žalobkyne. Žalovaný v 2. rade ešte pred podaním žaloby na súd reagoval na túto výzvu žalobkyne (čl. 12), kde uviedol, že v roku 2013 bol zameraný pozemok a po zameraní žalovaný zistil, že neúmyselne zasiahol do pozemku žalobkyne vo výmere cca 1-1,7 m šírky a v dĺžke 60 m. Týmto listom sa ospravedlnil žalobkyňi a navrhol 2 spôsoby riešenia: 1/ odkúpenie pozemku v časti, v ktorej zasiahol neoprávnene do pozemku žalobkyne alebo 2/ odstránenie protiprávneho stavu a navrátenie pozemku do pôvodného stavu.

Z uvedeného vyplýva, že ešte pred podaním žaloby na súd nebola sporná hranica medzi pozemkom žalobkyne a pozemkom žalobcu a na základe uvedeného by mal žalovaný v 2. rade právo na náhradu trov konania ohľadom I. výroku žaloby, t.j. v časti určenia hranice, resp. v časti určenia vlastníckeho práva k spornému pozemku, keďže sa javí, že určovacia žaloba nebola podaná dôvodne, čo napokon uviedla aj žalobkyňa v späťvzati návrhu doručenom súdu dňa 5.6.2015. Súd len dodáva, že z obsahu spisu vyplýva, že pred podaním žaloby predmetom rokovania medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade bola okrem iného skutočnosť, že žalovaný v 2. rade chcel odkúpiť pozemok v časti, v ktorej zasiahol do pozemku žalobkyne, ale žalobkyňa chcela odpredať žalovanému v 2. rade celý pozemok, na čo však žalovaný v 2. rade nemal finančné prostriedky.

Ohľadom výroku uloženia povinnosti žalovanému v 2. rade oplotiť pozemok z predložených dôkazov vyplýva, že žalovaný v 2. rade nielen zasiahol do pozemku žalobkyne, ale tú časť pozemku, ktorá patrila žalobkyňi oplotil, pričom pôvodne bol pozemok oplotený starým pletivom a tento protiprávny stav odstránil žalovaný tým, že premiestnil oplotenie na hranicu medzi pozemkom žalovaného v 2. rade a pozemkom žalobkyne. Súd je toho názoru, že pre uloženie povinnosti žalovanému v 2. rade oplotiť pozemok by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, na základe ktorého by súd zistil, či by bola žalobkyňa úspešná v konaní alebo nie. Z predložených dôkazov však vyplýva, že žalovaný v 2. rade neoprávnene zasiahol do pozemku žalobkyne tým, že oplotil časť jej pozemku a následne odstránil protiprávny zásah uvedením do predošlého stavu okrem iného aj tým, že oplotenie premiestnil na hranicu medzi jeho pozemkom a pozemkom žalobkyne a preto je možné konštatovať, že v tejto časti žalovaný v 2. rade zavinil zastavenie konania. Žalobkyňa teda by mala právo na náhradu trov konania. Na základe uvedeného ohľadom I. výroku žaloby zavinila zastavenie konania žalobkyňa, preto žalovaný v 2. rade by mal právo na náhradu trov konania v tejto časti. Ohľadom II. výroku žaloby zavinil zastavenie konania žalovaný v 2. rade, preto žalobkyňa by v tejto časti mala právo na náhradu trov konania. Súd je toho názoru, že je spravodlivé, aby si každý z účastníkov konania hradil trovy konania sám a preto rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 11 ods. 3 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený.

Podľa § 11 ods. 4 z. o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='71/1992%20Zb.%252311'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa § 11 ods. 6 zákona o súdnych poplatkoch, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 <aspi://module='ASPI'&link='71/1992%20Zb.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 <aspi://module='ASPI'&link='71/1992%20Zb.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vrátia poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Žalobkyňa zaplatila súdny poplatok za návrh spolu vo výške 199,-- eur podľa pol 1 písm. b/ Poznámka 6 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý pozostával zo súdneho poplatku 99,50 eur z nároku na určenie hranice pozemkov a zo súdneho poplatku 99,50 eur z nároku na uloženie povinnosti oplotiť pozemok v časti, ktorá tvorí hranicu medzi pozemkami. Uznesením č.k. 5C/224/2010-56 zo dňa 15.10.2015 po späťvzatí návrhu v I. výroku návrhu - v časti určenia hranice súd vrátil žalobkyni súdny poplatok vo výške 92,80 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenskej pošty, a.s., Banská Bystrica. V dôsledku späťvzatia návrhu žalobkyňou v II. výroku návrhu pred prvým pojednávaním a zastavenia konania v tejto časti rozhodol súd o vrátení žalobkyni kráteného súdneho poplatku o 6,70 eur, t.j. vo výške 92,80 eur (99,50 -6,70).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.